

[Kirkeministeren]

embeds vegne som kirkens repræsentant og ikke som privatmand.

Det må i denne forbindelse erindres, at sådan som vor kirke er organiseret, kan ingen, heller ikke en biskop, udtale sig på den samlede kirkes vegne. Heraf følger, at præster i deres prædikener og ved udførelsen af kirkelige handlinger principielt bør afholde sig fra at debattere aktuelle politiske stridsspørgsmål.

Men sagen er blot ikke så enkel endda, for det kan jo ikke nægtes, at der er visse spørgsmål, som samtidig med, at de er politiske, er af så fundamental menneskelig, etisk og kristelig betydning, at man ikke med rimelighed kan afskære præster fra at berøre dem.

Hvad angår den aktuelle sag, skal jeg bemærke, at jeg ikke har noget kendskab til indholdet af biskoppernes anbefaling. Den er ikke påført selve pjecen. En anbefaling af pjecen behøver ikke at være en direkte opfordring til præsterne om at behandle spørgsmålet fra prædikestolene, men selv om det – hvad jeg altså intet ved om – skulle være ment sådan, synes jeg ikke, det vil være rimeligt at gribe ind. Jeg mener, at der må levnes præster og biskopper en bred margin, og at der skal meget til, før man skal blande sig i det fra ministeriets side.

Noget andet er – og det kan vist alle være enige om – at præster, hvis de kommer ind på sådanne spørgsmål, bør udvise almindelig takt og skønsomhed og fremføre deres synspunkter på en sådan måde, at udtalelserne ikke kan opfattes som udtryk for, at præsten støtter et bestemt politisk parti.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg tror, ministeren må have misforstået mig, hvis han opfattede mit indlæg som en indgriben i præsters og biskoppers ret til at have deres egen personlige mening. Det, jeg derimod mener at præster og biskopper ikke har ret til, er at anvende deres embede til ensidigt at agitere for eller imod en bestemt sag.

Jeg føler også, det er helt forkasteligt, at folkekirkens embedsmænd – og her sigter jeg til de omtalte kirketjenere – udleverer denne pjece fra våbenhusene i den danske folkekirke. Hvis ministeren ikke vil gribe ind over for den måde, præster og biskopper prædiker

på – og det føler jeg såmænd heller ikke man skal, men man må dog give visse retningslinjer for, hvor langt man kan gå – vil ministeren så love at tage initiativ til, at pjecen i hvert fald ikke uddeles af embedsmænd i folkekirken fra våbenhusene efter gudstjenesterne?

Kirkeministeren (Jørgen Peder Hansen):

Det er jo blevet almindelig kutyme, at man ud af en avisdebat fanger et bestemt problem og så fremfører det som et spørgsmål her i folketinget. Det vanskeliggør dialogen noget, for jeg har ikke mulighed for at have et nøje kendskab til, hvad enkelte biskopper måtte have sagt i denne anledning.

Jeg vil gerne erindre om, at dette spørgsmål, abortspørgsmålet, delte folketingets partier. Det var på et tidspunkt, da fremskridtspartiet, så vidt jeg erindrer, endnu ikke havde gjort sin entré her i folketinget. Folketingets partier blev delt på mange leder, eller flere leder i hvert fald. Det var et spørgsmål af etisk karakter, og ingen, heller ikke jeg, kan benægte dette. Det er en kendsgerning, at det er noget, der rammer én, og ingen kan være overrasket over, at folkekirkens præster og præster i almindelighed i særlig grad er berørt af dette spørgsmål. Jeg finder ingen anledning til som minister at prøve på at begrænse folkekirkens præsters frihed til at forkynde, men jeg sagde til slut i mit tidligere indlæg, at præsterne må udvise takt og skønsomhed, for en prædikestol er ikke en talerstol, der er ikke tale om en dialog, men der er tale om et sted, hvorfra man forkynder evangeliet bl. a.

Ole Olsen (SF):

Jeg synes, at kirkeministeren har besvaret spørgsmålet om forkyndelsesfriheden, og det skal jeg ikke gå mere ind på. Men fru Kirsten Jacobsen tog en anden side af det misbrug, som helt øjensynligt finder sted af kirkerne fra kristeligt folkepartis side, op. Det drejer sig om uddeling i våbenhuset, og det er, så vidt jeg ved, temmelig veldokumenterede tilfælde. Jeg synes, at ministeren skylder svar på: er det rimeligt, og er det lovligt, at man på den måde uddeler pjecer i våbenhuset? Hvis dette er tilfældet, vil jeg sætte pris på, at ministeren tydeliggør, hvem der må uddele i våbenhuset. Må andre politiske par-